

1337

Forespørgsel til Kirke- og Undervisningsministeren.

1338

at der ikke er kommet nogen Klage over Examinatorerne, siden faste Censorer ere blevne indførte. Med Hensyn til en anden Bemærkning skal jeg kun yttre, at jeg ved den Konference, jeg agter at holde med de faste Censorer, ikke alene vil spørge om, hvorledes og i hvilken Form Examinatorerne ere foregaaede ved Universitetet, men tillige om, hvor vidt det maatte anses for ønskeligt, at man allerede nu skrider videre med Examenskommissioner, og hvor vidt Nogen af de Herrer maatte være villig til at indtræde i en saadan Examenskommission, idet man jo tidligere netop er gaaet ud fra, at de faste Censorer skulde uddannes til at blive tilkommende Medlemmer af Examenskommissionerne. Det vil altsaa være naturligt, at man henvender sin Opmærksomhed paa de Herrer, der have været faste Censorer, og at man overhovedet erkjendiger sig om, hvor vidt de ville gaa videre frem og blive Examinatorer.

Søgsbro: Jeg maa dertil bemærke, at det altsaa synes, at den høitærede Minister dog vil lade Sagens fremtidige Skjæbne væsentlig bero paa det Skjøn, han faar fra de faste Censorer. Det kan jeg efter hele den Stilling, Sagen nu indtager, ikke anse for ønskeligt. Denne Sag har en saa lang Historie og er billiget af saa mange Mænd, navnlig af begge den lovgivende Forsamlings Afdelinger og af selve de tidligere Kirke- og Undervisningsministre, at den nu maa anses for moden til Afgjørelse uden Hensyn til, hvad disse Mænd maa sige om den eller ikke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg maa dertil sige den Bemærkning, at det dog er naturligt, at man, forinden man skrider til at foretage denne Reform, erkjendiger sig om de Herrer's Mening, der nu i en Række af Aar have haft god Leilighed til at blive saaledes bekendte med denne Sag, at de maa anses for at være særlig Sagkyndige. Jeg har ingenlunde sagt, at deres Mening skulde være udelukkende bestemmende for mig, men at den vil være et væsentligt Motiv, og at den vil have

hold, at jeg ikke i Dag kan sige nogen som helst Trang til at komme tilbage dertil. Jeg kan det saa meget mindre, som jeg for nogle Timer siden har gennemlæst det Foredrag, jeg dengang holdt, og som jeg nu i Et og Alt kan henholde mig til, hvad jeg dengang udtalte. Grunden til, at jeg har begjæret Ordet, er imidlertid den, at jeg vil sige min Anmodning til den ærede Minister til den, der er bragt frem fra de ærede Forespørgere. Skjøndt jeg nemlig ganske vist kan slutte mig til den ærede Minister, for saa vidt han mener, at han fornuftigvis bør indhente Betænkning hos og raadføre sig med de Mænd, der nu ere Censorer ved de forskjellige Examinatorer, har jeg dog tillige den Formening, at der, uanset, hvorledes disse Erklæringer i deres Helhed maatte komme til at lyde, foreligger Tilstræffelighed, til, at man maa antage det for ønskeligt, at Reformen finder Sted. Jeg vil derfor i Anledning af den ærede Ministers Ytringer tillade mig at stille den Anmodning til ham, at han navnlig ikke vil lade det være det Enebestemmende med Hensyn til en saadan Reform, om alle de Herrer Censorer ville gaa over til at blive Medlemmer af Examenskommissionerne. Jeg antager, skjøndt det i Dvrigt ikke er godt for mig at sige Noget derom, at Flere af dem ville være villige dertil. Det vilde være besynderligt, om dette ikke skulde være Tilfældet, men selv i modsat Fald vil jeg dog haabe, at den ærede Minister ikke vil lade dette være det Afgjørende. Jeg holder mig dog overbevist om, at der i de forskjellige Censurkommissioner, hvorom her er Tale, vil findes Mænd, som er villige til at overtage et saadant Sverv, og som ville kunne udfylde det paa en forholdsvis tilfredsstillende Maade. Der kan maaste i Begyndelsen af saadanne Examenskommissioners Virksomhed vise sig mindre Ufuldkommenheder; men naar man er overbevist om, at Reformen vil være nyttig, har jeg ingen Tvivl om, at man vil finde Midler til at gennemføre den paa en heldig Maade. Det var blot dette Aar Ordet, jeg har villet tillade mig at sige til, hvad der allerede er udtalt, idet jeg dog som sagt finder